

32003D0241

5.4.2003.

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 89/17

KOMISIJAS LĒMUMS**(2003. gada 26. marts),****ar ko groza Komisijas Lēmumu 1999/391/EK (1999. gada 31. maijs) par anketu attiecībā uz Padomes Direktīvu 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (IPPC) (Padomes Direktīvas 91/692/EEK īstenošana)***(paziņots ar dokumenta numuru C(2003) 881)***(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2003/241/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 16. pantu,ņemot vērā Padomes Direktīvu 91/692/EEK (1991. gada 23. decembris), ar ko standartizē un racionalizē ziņojumus par to, kā īsteno dažas direktīvas, kas attiecas uz vidi ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Direktīvas 96/61/EK 16. panta 3. punkts paredz, ka ziņojumus par direktīvas īstenošanu un tās efektivitāti salīdzinājumā ar citiem Kopienas dokumentiem par vidi sagatavo saskaņā ar Direktīvas 91/692/EEK 5. un 6. pantā izklāstīto procedūru.
- (2) Direktīvas 96/61/EK 16. panta 1. punkts paredz ziņojumu attiecībā uz pieejamiem reprezentatīviem datiem par robežvērtībām iekļaut vispārējā izpildes ziņojumā no 2003. gada.
- (3) Direktīvas 91/692/EEK 5. pants paredz, ka ziņojums jāsa-gatavo, pamatojoties uz anketu vai izklāstu, kuru Komisija izstrādājusi ar komitejas atbalstu, kas izveidota saskaņā ar direktīvas 6. pantu.
- (4) Pirmais ziņojums attiecas uz laika posmu no 2000. gada līdz 2002. gadam ieskaitot.
- (5) Otrais ziņojums attieksies uz laika posmu no 2003. gada līdz 2005. gadam ieskaitot.

- (6) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi atbilst atzinumam, ko komiteja sniegusi saskaņā ar Direktīvas 91/692/EEK 6. pantu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Komisijas Lēmumu 1999/391/EK groza šādi:

Lēmumam 1999/391/EK pievienoto anketu aizstāj ar šim lēmumam pievienoto anketu.

2. pants

Dalībvalstis izmanto šo anketu kā pamatu, sagatavojot ziņojumu, kas tām jāiesniedz Komisijai par laika posmu no 2003. gada līdz 2005. gadam saskaņā ar Direktīvas 91/692/EEK 5. pantu un Direktīvas 96/61/EK 16. panta 3. punktu.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2003. gada 26. martā

*Komisijas vārdā —**Komisijas locekle*

Margot WALLSTRÖM

⁽¹⁾ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.⁽²⁾ OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.

PIELIKUMS

ANKETA ATTIECĪBĀ UZ DIREKTĪVAS 96/61/EK PAR PIESĀRŅOJUMA INTEGRĒTU NOVĒRŠANU UN KONTROLI (IPPC) ĪSTENOŠANU

1. VISPĀRĪGS RAKSTUROJUMS
 - 1.1. **Kādi galvenie grozījumi ir izdarīti valsts tiesību aktos un atļauju piešķiršanas sistēmā, kuri bija vajadzīgi, lai sasniegtu kopējo mērķi par tāda piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli, kas rodas direktīvas I pielikumā uzskaitīto darbību rezultātā?**
2. DARBĪBAS UN IEKĀRTU NODROŠINĀJUMS
 - 2.1. **Attiecībā uz katru apakšpozīciju I pielikumā (1.1., 2.3. a), 6.4. b) utt.) cik daudz iekārtu ietilpst zemāk norādītajās kategorijās?**

- visas esošās iekārtas 2. panta 4. punkta nozīmē, kuras darbojas pārskata perioda beigās,
- esošās iekārtas, kurām ir veiktas nozīmīgas izmaiņas, par ko kompetentās iestādes ir informētas, un kuru ekspluatācijai atļauja ir izsniegta pārskata perioda laikā,
- jaunas iekārtas (tajā skaitā tās, kuras vēl nedarbojas), kurām atļauja ir izsniegta pārskata perioda laikā.

Atbildot uz šo jautājumu, jāņem vērā, ka viena un tā pati iekārta var veikt darbības, kas atbilst dažādām apakšpozīcijām. Jānorāda visas attiecīgās darbības (pat ja tādējādi iekārtu uzskaita vairāk nekā vienu reizi). Tā kā daudzas ķīmiskas iekārtas veic vairāk nekā vienu darbību, kas noteikta 4. pozīcijas apakšpozīcijās, attiecībā uz 4. pozīciju norāda tikai kopējos datus (t. i., neuzrāda datus par atsevišķajām apakšpozīcijām).

1. tabula

Darbību kategorijas, attiecībā uz kurām ziņo par iekārtu kopējo skaitu

	I pielikuma darbības
1.1.	Sadedzināšanas iekārtas ar nominālo siltumspēju virs 50 MW
1.2.	Mīnerāleļļas un gāzes pārstrādes rūpnīcas
1.3.	Koksa krāsnis
1.4.	Akmeņogļu gazifikācijas un sašķidrināšanas iekārtas
2.1.	Metāla rūdu (ieskaitot sēra rūdu) apdedzināšanas vai saķepināšanas iekārtas
2.2.	Čuguna vai tērauda ražošanas iekārtas (pirmējā vai otrējā kausēšana), tostarp nepārtrauktās liešanas iekārtas ar jaudu virs 2,5 tonnām stundā
2.3. a)	Melno metālu karstās velmētavas ar jaudu, kas lielāka par 20 tonnām neapstrādāta tērauda stundā
2.3. b)	Kalves ar āmuriem, kuru enerģija ir lielāka par 50 kilodžouliem uz vienu āmuru, ja patērētā siltumspēja ir lielāka par 20 MW
2.3. c)	Melno metālu aizsargpārklājumu uzkausēšana ar jaudu, kas lielāka par 2 tonnām neapstrādāta tērauda stundā
2.4.	Melno metālu liešanas iekārtas ar ražošanas jaudu, kas lielāka par 20 tonnām dienā
2.5. a)	Iekārtas neapstrādātu krāsaino metālu ražošanai no rūdas, koncentrātiem vai otrreizējām izejvielām metalurģiskos, ķīmiskos vai elektrolītiskos procesos

	I pielikuma darbības
2.5. b)	Iekārtas krāsaino metālu kausēšanai, tostarp leģēšanai, ieskaitot reģenerētus produktus (attīrīšana, liešana u. c.), ar kausēšanas jaudu, kas svinam un kadmiem ir lielāka par 4 tonnām dienā, bet visiem pārējiem metāliem — lielāka par 20 tonnām dienā
2.6.	Iekārtas metālu un plastmasu virsmas elektrolītiskai vai ķīmiskai apstrādei, ja apstrādes tvertņu tilpums ir lielāks par 30 m ³
3.1.	Iekārtas cementa klinkera ražošanai rotācijas krāsnīs ar jaudu virs 500 tonnām dienā vai kaļķu ražošanai rotācijas krāsnīs ar jaudu virs 50 tonnām dienā vai citās krāsnīs ar jaudu virs 50 tonnām dienā
3.2.	Iekārtas azbesta ražošanai un azbestu saturošu izstrādājumu ražošanai
3.3.	Iekārtas stikla ražošanai, ieskaitot stiklšķiedras ražošanu, ar kausēšanas jaudu virs 20 tonnām dienā
3.4.	Iekārtas minerālvielu kausēšanai, ieskaitot minerālšķiedru ražošanu, ar kausēšanas jaudu virs 20 tonnām dienā
3.5.	Iekārtas apdedzinātu keramikas izstrādājumu ražošanai, jo īpaši dakstiņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, keramikas vai porcelāna izstrādājumu ražošanai ar jaudu virs 75 tonnām dienā un/vai ar krāsns tilpumu virs 4 m ³ , un krāvuma blīvumu krāsnij virs 300 kg/m ³
4.	Ķīmiskās iekārtas pamata organisko ķīmisko vielu, pamata neorganisko ķīmisko vielu, fosforu, slāpekli vai kāliju saturoša mēslojuma (vienkāršie vai kombinētie minerālmēsli), augu aizsardzības līdzekļu, biocīdu, sprāgstvielu ražošanai, iekārtas pamata farmaceitisku preparātu ražošanai ķīmiskos vai bioloģiskos procesos
5.1.	Iekārtas bīstamo atkritumu apglabāšanai vai reģenerācijai, kā noteikts sarakstā, kas minēts Direktīvas 91/689/EEK 1. panta 4. punktā, Direktīvas 75/442/EEK pielikumos IIA un IIB (darbības R1, R5, R6, R8 un R9) un Padomes 1975. gada 16. jūnija Direktīvā 75/439/EEK par atkritumeļļu apglabāšanu, ar jaudu virs 10 tonnām dienā
5.2.	Sadzīves atkritumu sadedzināšanas iekārtas, kā noteikts Padomes 1989. gada 8. jūnija Direktīvā 89/369/EEK par jaunu sadzīves atkritumu sadedzināšanas iekārtu radītā gaisa piesārņojuma novēršanu un Padomes 1989. gada 21. jūnija Direktīvā 89/429/EEK par esošo sadzīves atkritumu sadedzināšanas iekārtu radītā gaisa piesārņojuma samazināšanu, kuru jauda ir lielāka par 3 tonnām stundā
5.3.	Iekārtas nebīstamo atkritumu apglabāšanai, kā noteikts Direktīvas 75/442/EEK IIA pielikuma D8. un D9. pozīcijā, ar jaudu virs 50 tonnām dienā
5.4.	Atkritumu apglabāšanas poligoni, kuros dienā apglabā vairāk par 10 tonnām un kuru kopējā ietilpība ir lielāka par 25 000 tonnu, izņemot inerto atkritumu poligonus
6.1. a)	Rūpnieciskās iekārtas celulozes ražošanai no koksnes vai citiem šķiedrainiem materiāliem
6.1. b)	Rūpnieciskās iekārtas papīra un kartona ražošanai ar jaudu virs 20 tonnām dienā
6.2.	Šķiedru vai tekstilmateriāla pirmapstrādes (piemēram, mazgāšanas, balināšanas, merse-rizācijas) vai to krāsošanas iekārtas ar pārstrādes jaudu virs 10 tonnām dienā
6.3.	Ādu micēšanas iekārtas ar pārstrādes jaudu virs 12 tonnām gatavo izstrādājumu dienā

	I pielikuma darbības
6.4. a)	Lopkautuves ar liemeņu ražošanas jaudu virs 50 tonnām dienā
6.4. b)	Apstrādes un pārstrādes iekārtas pārtikas produktu ražošanai: — no dzīvniekizcelsmes izejvielām (izņemot pienu) — ar gatavās produkcijas ražošanas jaudu virs 75 tonnām dienā, — no augu izcelsmes izejvielām — ar gatavās produkcijas ražošanas jaudu virs 300 tonnām dienā (vidēji ceturksnī)
6.4. c)	Piena apstrādes un pārstrādes iekārtas, kurās pieņem vairāk nekā 200 tonnu piena dienā (vidēji gadā)
6.5.	Iekārtas dzīvnieku liķu un dzīvniekizcelsmes atkritumu apglabāšanai vai pārstrādei ar jaudu virs 10 tonnām dienā
6.6. a)	Iekārtas intensīvai mājputnu audzēšanai ar vietu vairāk nekā 40 000 mājputnu
6.6. b)	Iekārtas intensīvai cūku audzēšanai ar vietu vairāk nekā 2 000 cūku (svarā virs 30 kg)
6.6. c)	Iekārtas intensīvai cūku audzēšanai ar vietu vairāk nekā 750 sivēnmātēm
6.7.	Tādas iekārtas vielu, objektu vai produktu virsmas apstrādei, izmantojot organiskos šķīdinātājus — jo īpaši apretēšanai, iespiešanai, pārklāšanai, attaukošanai, impregnēšanai, līmēšanai, apdrukāšanai, tīrīšanai vai piesūcināšanai –, kuru jauda ir lielāka par 150 kg stundā vai lielāka par 200 tonnām gadā
6.8.	Iekārtas ogles (cietās ogles) vai elektrografīta ražošanai, izmantojot sadedzināšanu vai grafitizāciju

2.2. Kāds ir kopējais IPPC iekārtu skaits pārskata perioda beigās?

Atbildot uz šo jautājumu, jāņem vērā, ka iekārtu uzskaita ne vairāk kā vienu reizi, pat ja tā veic vairākas I pielikuma darbības.

3. UZŅĒMĒJA PAMATPIENĀKUMI

3.1. Kādi pasākumi ir veikti, lai kompetentās iestādes varētu nodrošināt, ka iekārtas tiek ekspluatētas saskaņā ar 3. pantā izklāstītajiem vispārējiem principiem?

4. ESOŠĀS IEKĀRTAS

4.1. Kādi tiesiski saistoši pasākumi vai administratīvi plāni ir pieņemti, lai nodrošinātu 5. panta 1. punktā minēto prasību ievērošanu līdz šeit norādītā pārejas perioda beigām?

5. PIETEIKUMI ATĻAUJU SAŅĒMŠANAI

5.1. Kā valsts tiesību akti nodrošina, ka pieteikumos atļauju saņemšanai ir sniegta visa 6. pantā paredzētā informācija?

6. ATĻAUJU IZSNIEGŠANAS KĀRTĪBAS UN NOSACĪJUMU SASKAŅOŠANA

6.1. Kura kompetentā iestāde vai iestādes nodarbojas ar atļauju izsniegšanu IPPC iekārtām?

6.2. Kā valsts tiesību akti nodrošina, ka atļauju izsniegšanas kārtība un nosacījumi ir pilnībā saskaņoti, ja atļauju izsniegšanā ir iesaistīta vairāk nekā viena kompetentā iestāde? Kā šī saskaņošana notiek praksē?

7. ATĻĀUJU IZSNEGŠANAS NOSACĪJUMI

7.1. Atļauju izsniegšanas nosacījumu pilnīgums

- 7.1.1. Kā valsts tiesību akti nodrošina, ka atļaujās ir iekļautas visas 9. pantā minētās prasības? Sniedziet konkrētu informāciju par to, kā tiek ņemti vērā šādi jautājumi:
- robežvērtības emisijām gaisā un ūdenī,
 - piesārņojuma lielā attālumā un pārrobežu piesārņojuma samazināšana,
 - augsnes un gruntsūdens aizsardzība,
 - atkritumu apsaimniekošana,
 - racionāla enerģijas izmantošana,
 - prasības attiecībā uz emisiju monitoringu,
 - avāriju novēršana un to seku samazināšana,
 - pasākumi attiecībā uz normai neatbilstošiem ekspluatācijas apstākļiem,
 - vietas sanācija pēc darbības pilnīgas izbeigšanas (prasība "sakārtot vietu atbilstošā stāvoklī"),
 - īpaši noteikumi attiecībā uz I pielikuma 6.6. apakšpunktā minētajām iekārtām.

7.2. Atļauju izsniegšanas nosacījumu atbilstība un piemērotība

- 7.2.1. Kādi ir tiesību aktu noteikumi, procedūras un kritēriji, kas nosaka emisiju robežvērtības un citus atļaujas izsniegšanas nosacījumus, lai nodrošinātu, ka tie kopumā veicina augstu vides aizsardzības līmeni? Vai ir pieņemtas īpašas pamatnostādnes kompetentajām iestādēm? Ja tādas pastāv, sniedziet datus par pieņemto pamatnostādņu veidu.
- 7.2.2. Kādas ir (saistošas vai nesaistošas) vadlīnijas dalībvalstīs labāko pieejamo metožu noteikšanai?
- 7.2.3. Kā kopumā vai īpašos gadījumos, nosakot labākās pieejamās metodes, ņem vērā informāciju, ko saskaņā ar 16. panta 2. punktu publicējusi Komisija vai starptautiskās organizācijas?
- 7.2.4. Cik noderīgs informācijas avots, nosakot emisijas robežvērtības, līdzvērtīgus parametrus un tehniskos pasākumus, kas pamatojas uz labākajām pieejamajām metodēm, ir tā informācija, ko Komisija publicējusi saskaņā ar 16. panta 2. punktu? Kā to varētu uzlabot?
- 7.2.5. Kādi pasākumi ir veikti, lai nodrošinātu, ka emisiju robežvērtības, līdzvērtīgie parametri un tehniskie pasākumi, kas minēti 9. panta 3. punktā, pamatojas uz labākajām pieejamajām metodēm, nenorādot kādas konkrētas metodes vai īpašu tehnoloģiju, bet ņemot vērā attiecīgās iekārtas tehniskos parametrus, tās atrašanās vietu un vietējos vides apstākļus?
- 7.2.6. Kādas (saistošas vai nesaistošas) vadlīnijas pastāv dalībvalstīs attiecībā uz prasībām emisiju uzraudzībai, kas jāiekļauj atļaujā?
- 7.2.7. Kāda ir jūsu pieredze attiecībā uz saskarni starp atļaujas prasībām atbilstoši IPPC direktīvai un direktīvai, kas nosaka siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK?

Piezīme. Dalībvalstīm nav jāatbild uz šo jautājumu, ja Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju tirdzniecības sistēma nesāk darboties līdz 2005. gada 1. janvārim, kā tiek plānots.

7.3. Pieejamie reprezentatīvie dati

- 7.3.1. Sniedziet pieejamos reprezentatīvos datus par robežvērtībām, kas attiecas uz noteiktu kategoriju darbībām saskaņā ar I pielikumu, un attiecīgā gadījumā labākās pieejamās metodes, uz kurām balstoties šīs vērtības ir noteiktas. Aprakstiet, kā šie dati ir izvēlēti un apkopoti.

Komisija pirms pārskata perioda vai tā laikā var ierosināt vadlīnijas atbildei uz šo jautājumu.

- 7.3.2. Kādi vēl pastāv atļauju piešķiršanas nosacījumi, izņemot emisijas robežvērtības? Konkrēti miniet piemērus:
- par līdzvērtīgiem parametriem un tehniskiem pasākumiem, kas papildina atļaujā minētās emisiju robežvērtības,
 - par līdzvērtīgiem parametriem un tehniskiem pasākumiem, kas aizstāj emisiju robežvērtības,
 - par nosacījumiem, kas attiecas uz augsnes un gruntsūdens aizsardzību, atkritumu apsaimniekošanu, racionālu enerģijas izmantošanu, prasībām par emisijas monitoringu, avāriju novēršanu un to seku samazināšanu, pasākumiem attiecībā uz normai neatbilstošiem ekspluatācijas apstākļiem un vietas sanāciju pēc darbības pilnīgas izbeigšanas,
 - par nosacījumiem attiecībā uz vides vadības sistēmām.
8. VISPĀRĒJI SAISTOŠI NOTEIKUMI
- 8.1. **Vai valsts tiesību akti paredz iespēju ietvert vispārējos saistošajos noteikumos konkrētas prasības dažu kategoriju iekārtām tā vietā, lai tās iekļautu tikai atsevišķu atļauju izsniegšanas nosacījumos?**
- 8.2. **Attiecībā uz kādu kategoriju iekārtām ir izstrādāti vispārējie saistošie noteikumi? Kādā veidā šie noteikumi ir izstrādāti?**
9. VIDES KVALITĀTES STANDARTI
- 9.1. **Kā valsts tiesību aktos ir paredzēta vajadzība veikt papildu pasākumus gadījumos, kad nepietiek ar labāko pieejamo metožu pielietošanu, lai nodrošinātu atbilstību vides kvalitātes standartiem, kas izstrādāti vai noteikti atbilstoši Kopienas tiesību aktiem?**
- 9.2. **Vai šādi gadījumi ir bijuši? Ja tādi ir bijuši, norādiet piemērus attiecībā uz papildu pasākumiem.**
10. LABĀKO PIEEJAMO METOŽU ATTĪSTĪBA
- 10.1. **Kādi pasākumi ir veikti, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes seko līdzi vai ir informētas par labāko pieejamo metožu izmaiņām?**
11. IZMAIŅAS ATTIECĪBĀ UZ IEKĀRTĀM
- 11.1. **Kādi ir tiesību aktu noteikumi, procedūras un prakse attiecībā uz izmaiņām, kuras uzņēmēji ir veikuši iekārtās?**
- 11.2. **Kā kompetentās iestādes izlemj, vai izmaiņas iekārtu ekspluatācijā var ietekmēt vidi (2. panta 10. punkta a) apakšpunkts) un/vai šādas izmaiņas var būtiski nelabvēlīgi ietekmēt cilvēkus un vidi (2. panta 10. punkta b) apakšpunkts)?**
12. ATĻAUJU IZSNIEGŠANAS NOSACĪJUMU PĀRSKATĪŠANA UN ATJAUNINĀŠANA
- 12.1. **Kādi ir tiesību aktu noteikumi, procedūras un prakse attiecībā uz atļauju piešķiršanas nosacījumu pārskatīšanu un atjaunināšanu, ko veic kompetentā iestāde?**
- 12.2. **Vai valsts tiesību akti nosaka, cik bieži ir jāpārskata un, ja vajadzīgs, jāatjaunina atļauju piešķiršanas nosacījumi, vai to nosaka citādi?**
13. ATĻAUJU IZSNIEGŠANAS NOSACĪJUMU IEVĒROŠANA
- 13.1. **Aprakstiet vispārīgi, kādi tiesību aktu noteikumi, procedūras un prakse nodrošina atļauju izsniegšanas nosacījumu ievērošanu.**
- 13.2. **Kādi tiesību aktu noteikumi, procedūras un prakse nodrošina, ka uzņēmēji regulāri informē iestādes par emisiju monitoringa rezultātiem un nekavējoties ziņo par jebkādiem starpgadījumiem vai avārijām, kam ir būtiska ietekme uz vidi?**
- 13.3. **Vai valsts tiesību akti paredz kompetentajām iestādēm tiesības un/vai pienākumus veikt pārbaudes uz vietas?**

- 13.4. **Kādas ir procedūras un prakse attiecībā uz regulārām apskatēm uz vietas, ko veic kompetentās iestādes? Ja regulāras apskates uz vietas netiek veiktas, kā kompetentās iestādes pārbauda uzņēmēja iesniegto informāciju?**
- 13.5. **Kādas sankcijas vai citus līdzekļus var piemērot gadījumos, kad ir konstatēta neatbilstība atļauju piešķiršanas nosacījumiem? Vai šādas sankcijas vai citus līdzekļus piemēroja pārskata perioda laikā? (Attiecīgā gadījumā norādiet atbilstošus statistikas datus, piemēram, izmantojot matricu, kas dota norādījumos par pārskatu sniegšanu saskaņā ar ieteikumiem, kas dalībvalstīs paredz vides apskašu obligātos kritērijus.)**

14. SABIEDRĪBAS INFORMĒŠANA UN LĪDZDALĪBA

- 14.1. **Kā valsts tiesību akti nodrošina sabiedrības informēšanu un atbalstu tās līdzdalībai atļauju piešķiršanas procesā? Kādas galvenās izmaiņas bija vajadzīgas valsts tiesību aktos un atļauju piešķiršanas sistēmā, lai izpildītu papildu prasības, ko ieviesa ar 4. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā par sabiedrības līdzdalību noteiktu plānu un programmu izstrādāšanā attiecībā uz vidi, kas groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EEK?**

Piezīme. Dalībvalstīm nav jāatbild uz šo jautājumu, ja direktīva par sabiedrības līdzdalību stājas spēkā pēc 2005. gada 1. jūlija.

- 14.2. **Kā sabiedrību informē par pieteikumiem, lēmumiem un emisiju monitoringa rezultātiem? Ciktāl šim nolūkam izmanto internetu?**
- 14.3. **Kādi pasākumi ir veikti, lai nodrošinātu, ka sabiedrība apzinās savas tiesības izteikt viedokli par 15. panta 1. punktā minētajiem dokumentiem?**
- 14.4. **Cik daudz laika ir atvēlēts, lai sabiedrība varētu izteikt viedokli par pieteikumiem atļauju piešķiršanai, pirms kompetentā iestāde pieņem lēmumu?**
- 14.5. **Kā iestādes ņem vērā sabiedrības viedokli, pieņemot lēmumus?**
- 14.6. **Kādi ir nosacījumi, lai sabiedrības locekļi varētu pārsūdzēt atļaujas piešķiršanas sakarā pieņemto lēmumu citā iestādē vai tiesā?**
- 14.7. **Kā Direktīvas 90/313/EEK 3. panta 2. un 3. punktā noteiktie ierobežojumi ir ietekmējuši pieeju informācijai un sabiedrības līdzdalību atļauju izsniegšanas procesā?**

15. PĀRROBEŽU SADARBĪBA

- 15.1. **Vai valsts tiesību akti paredz, ka ir jāsniedz informācija un jāisteno pārrobežu sadarbība, vai dalībvalstis risina šo jautājumu ar divpusēju vai daudzpusēju sakaru starpniecību vai ar administratīvas prakses palīdzību?**
- 15.2. **Kā praksē novērtē, vai iekārtu ekspluatācija var būtiski nelabvēlīgi ietekmēt vidi citā dalībvalstī?**
- 15.3. **Kā valsts tiesību akti un/vai prakse nodrošina sabiedrībai atbilstošu pieeju informācijai un līdzdalību atļauju piešķiršanas procesā tajās dalībvalstīs, kuras tas var ietekmēt? Vai šāda līdzdalība paredz arī pārsūdzības tiesības?**

16. SAISTĪBA AR CITIEM KOPIENAS DOKUMENTIEM

- 16.1. **Kā dalībvalstis novērtē direktīvas efektivitāti, cita starpā salīdzinājumā ar citiem Kopienas dokumentiem par vidi?**
- 16.2. **Kādi pasākumi ir veikti, lai nodrošinātu, ka direktīvas īstenošana ir saskaņota ar citu Kopienas dokumentu par vidi īstenošanu?**

17. VISPĀRĪGAS PIEZĪMES

- 17.1. **Vai pastāv kādi jautājumi saistībā ar īstenošanu, kas jūsu valstī izraisa bažas? Ja tādi pastāv, lūdzu, precizējiet.**